

[Ehba Strange.]

gerne tage de ord i mig igen, for hvis vi skulle forhindre det i at blive udvalgsbehandlet, skulle det efter min mening være ifølge en enstemmig indstilling. Der er ingen grund til, at vi i øvrigt diskuterer her i salen, hvorvidt et forslag skal udvalgsbehandles eller ej, selvfølgelig skal det det, det er vores almindelige politik, og kun hvis vi havde været enige om det, ville jeg have opretholdt mit forslag.

Nu hvor ministeren oven i købet har lovet os et lovforslag i næste samling, vil vi få rig lejlighed til dér grundigt at drøfte socialforskningsinstitutets fremtidige virksomhed og ledelse, sammensætning, forskningsopgaver osv., så jeg trækker mit forslag tilbage og håber i stedet, at vi kan få en meget hurtig udvalgsbehandling, da vi jo har store og betydningsfulde opgaver at tage os af i socialudvalget i øvrigt.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil bare fortælle hr. Dohrmann, at bl. a. giver socialforskningsinstituttet sig af med at udsperge repræsentative udsnit af befolkningen om, hvordan de gerne ville indrette sig med deres små børn, med deres arbejdsplads osv. Det hører vel til kendetegnene ved et liberalt samfund, at man interesserer sig en lille bitte smule for, hvordan folk egentlig gerne ville indrette sig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Dohrmann) (FP):

Det er da ganske klart, at når man går rundt og spørger folk om både det ene og det andet, er der også ind imellem noget fornuftigt, men jeg kan da fortælle hr. Bertel Haarder, at man også går og spørger de gamle og de overvægtige i Odense, om de har besvær med at klippe deres tånegle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forbedret og ensartet folkepension) [af Jørgen Junior m.fl.]. (Lovforslag nr 132. Fremsat 17/12 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Det forslag om ændring af folkepensionsloven, som medlemmer af fremskridtspartiet her har fremsat, indeholder to hovedpunkter, nemlig et forslag om et indregne pensionstillægget i grundbeløbet og udbetale dette med samme beløb til enlige og samgifte og et forslag om at afskaffe hustru- og ægteskabstillæggene. Fremskridtspartiet har valgt at kalde lovforslaget „forbedret og ensartet folkepension“.

For at tage det sidste først vil jeg da gerne indrømme, at det nok kan kaldes ensartet at udbetale det samme beløb til alle pensionister over 67 år. Om det så også er rimeligt, når man vil anvende knap 1½ mia kr. til pensionsforhøjelser, fuldstændig at sidestille to samgifte pensionister med to enlige med hver sin husholdning, stiller jeg mig mere tvivlende over for.

Regeringen er opmærksom på, at pensionistægteparers disponible pension, dvs. det beløb, der er til rådighed, når skatten er trukket, er blevet relativt dårligere set i forhold til den enliges disponible beløb. Derfor har regeringen også ved lovforslagene om pensionernes fritagelse for beskatning samtidig foreslået at forhøje pensionen til pensionistægtepar, således at ægtepar får 1½ gang så stort et beløb til rådighed som enlige. Jeg mener, at vi, når vi forhøjer pensionerne, i første omgang må søge at opnå et bedre forhold her.

Med hensyn til fremskridtspartiets andet hovedpunkt, den forbedrede pension, vil jeg gerne sige, at også jeg og regeringen naturligvis stræber imod så tilfredsstillende økonomiske vilkår for vore pensionister som muligt. Jeg er imidlertid ikke i den situation, at jeg sidder i, jeg havde nær sagt uansvarlig opposition, hvor jeg kan stille et særdeles udgiftkrævende forslag uden i øvrigt at bekymre mig om, hvor pengene skal komme fra. Derfor må jeg også sige, at der ud fra en realistisk bedømmelse ikke i den